

O, cəsur döyüşçü idi

Vətəni canından əziz bilən, onu ürəklə sevnən, yolunda tərdüdü etmədən həyatından keçən Vətən müharibəsinin qəhrəmanlarından biri də şəhid Orxan İsmayılovdur. Orxan Zöhrab oğlu İsmayılov 23 yanvar 1990-cı ildə Ucar rayonun Məlikbəhli kəndində anadan olub.

Anası Həcər xanım o günləri belə xatırlayır: "Qanlı 20 Yanvar hadisələri zamanı şəhid olmuş həmvətənlərimizin dəfn günü idi.

Bakıda kirayədə yaşayırdıq. Orxanımın dünyaya gələcəyini bildiyim üçün kəndə gəlmişdim. Ürəyimiz qan ağlayırdı. Heç ilk övladımızın dünyaya gəlməyinin sevincini də düz-əməlli yaşaya bilmədik. Bütün Azərbaycan şəhid olmuş övladlarını dəfn edən zaman Tanrı taleyinə şəhid ömrü yazılmış, Vətənin bütövlüyü uğrunda canını fəda edəcək Orxanıma həyat verdi".

Gözünü açandan qulağı Vətən kəlməsini, Qarabağ nidasını eşidən Orxan ürəyində böyük bir vətən sevgisi ilə böyüyürdü. Xətai rayon şəhid Tahir Bağirov adına 59 sayılı məktəbin birinci sinfinə gedən Orxan İsmayılov 10-cu və 11-ci sinifləri doğulduğu Məlikbəhli kəndində oxumalı olub. 2008-ci ildə orta məktəbi bitirib elə həmin il də hərbi xidmətə yola düşüb. Orxan İsmayılov hərbi xidmətinin ilk 6 ayını Pirəkəşkül qəsəbəsində, bir ilini isə Bərdənin Xanağalı kəndində keçib. 2010-cu ilin yanvar ayında ordu sıralarından tərxis olan Orxan 2011-ci ildə ailə həyatı qurub. Əsgərlikdən gəldikdən sonra avtomobil təmirçisi kimi işləməyə başlayıb.

2020-ci ilin yayında Səbail rayon Hərbi Səfərbərlik Üzrə Dövlət Xidmətinə ön cəbhədə xidmət etmək üçün ərizə ilə müraciət edib. 2020-ci il sentyabrın 21-də hərbi təlimlərə cəlb edilən Orxan İsmayılov oktyabrın 1-də Cəbrayıl rayonunun işğaldan azad olunması uğrunda gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına döyüşərək şəhid olub. Vətənə əmanət Zöhrab və Ayxan adlı iki oğul qoyub.

Söhbətə Zöhrabla başlayırıq:

- Mən canımı Vətən yolunda qurban vermiş, şəhid Orxan İsmayılovun oğlu olduğum üçün çox qürurluyam. Atamla fəxr edirəm. O, mənə babamın adını qoyduğu üçün "ata" deyərək müraciət edərdi. Nənəm deyir ki, sən bütün hərəkətlərin atana oxşayırsan. Atan kimi danışır, xarici görünüşcə də atana bənzəyir, onun uşaqlıqda etdiyi hərəkətləri edirsen. İstəyirəm ki, böyüyəndə də atan kimi bir insan olam. Atam bizim yanımızda deyil. Amma anam deyir ki, atan hər zaman bizimlədir. Onun ruhu bizi qoruyur.

Bu yerdə söhbətə şəhidin həyat yoldaşı Fərqanə xanım qoşulur:

- Orxanla ilk tanışlığımız 2011-ci ildə olub. İlk baxışdan bir-birimizi sevmişik. Sözümlər əsl mənada, aramızda bizi xoşbəxt edəcək bir sevgi yarandı. Elə həmin il nişanımız, sonra da toyumuz oldu. 2012-ci ildə ilk övladımız dünyaya göz açdı. Orxan övladımıza atası Zöhrabın adını qoydu. Zöhrab gəlişi ilə sevgi dünyamıza nur çilədi. Həyatımızı işıqlandırdı. 2014-cü ildə ikinci övladımız oldu. Biz 8 il 10 ay ailəli olduq. Bu mənim üçün bir ömrə bərabər, xoşbəxt bir həyat deməkdir. Onun mənə verdiyi sevgi ömrümün sonunadək bəsimdir.

Orxanın döyüş yoldaşı baş gizir Mustafayev Fəzailin xatirələri: "Orxan İsmayılovla 2020-ci ilin 21 sentyabrında Pirkəşküldə Təlim Mərkəzində tanış olmuşduq. Orxan hərbi hissəyə gələn gündən uca boyu, şux qaməti, xoş xasiyyəti ilə hamının diqqətini cəlb etməyi bacardı. Qısa bir zamanda hərəkətləri, zarafatları, eyni zamanda Vətənə olan sevgisi ilə döyüş yoldaşlarının sevimlisi oldu. Oktyabrın 1-də gecə ikən döyüş mövqelərinə çıxmaq əmrini alıb yola düşdük. Lələtəpə ərazisindən keçərək Cəbrayılın Nüzgar kəndinə doğru hərəkətə başladıq. Getdiyimiz yol dağlıq, dərəlik ərazilər idi. Düşmənlər bu ərazilərdə öz mövqeyini illərdir ki, mökəmləndirərək istehkamlar qurmuşdu. İriçaplı silahlar, ağır artilleriya ara vermirdi. Oktyabrın 1-də gündüz saat 13-də qeyri-bərabər döyüşə girdik. Düşmənlər gözü müzə açmağa aman vermirdi. Döyüş yoldaşlarımızdan yaralananlar, şəhid olanlar vardı. Qrupumuzun döyüşçüləri qarşıya qoyulan tapşırığı canları bahasına olsa da, yerinə yetirməyə çalışırdı. Əmrə əsasən, qarşıdakı düşmənlər postunu götürmək və işğaldan azad əraziləri azad edərək irəliləməli idik. İnsanların fərdi xüsusiyyətləri, cəsəreti, qəhrəmanlığı döyüş zamanı üzə çıxır. Orxan da qəhrəman kimi döyüşürdü. Əmrə gözləmədən, həyatını təhlükəyə ataraq, təkbaşına yarı döyüş yoldaşlarımızı döyüş yerindən çıxarıb təhlükəsiz yerə, sanitariya məşinlərinin gələ biləcəyi əraziyə təxliyə edirdi. Saat 14:30 radələrini idi. Düşmənlər postunun beş addımlığındaydıq. Orxan mənə sağda 20 metr məsafədə olardı. Qəflətən onun yerə cırıldığını gördüm. Yavaş-yavaş Orxan sarı hərəkət etməyə çalışdı. Mən Orxanın yanına çatanda artıq o, şəhid olmuşdu. Biz düşmənlərin müqavimətini qırdıq, torpaqları azad edərək irəlilədik. Mənə belə gəlirdi ki, biz irəlilədikcə Orxan da bizimlə birlikdə hərəkət edir".

E.QƏNİYEV,
"Azərbaycan"